

**OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE**
BROJ: 96 0 U 074737 14 U
Brčko, 06.05.2014.godina

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Azapović Mireli, u upravnom sporu tužitelja Evropski univerzitet Brčko distrikt BiH, Bulevar mira bb, zastupan po prof. dr. Milošević Zoranu, rektoru Univerziteta, protiv tuženog Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tuženog broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine, van ročišta dana 06.05.2014.godine, donio je

P R E S U D U

I Tužba tužitelja Evropskog univerziteta Brčko distrikt BiH SE UVAŽAVA, poništava se rješenje Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine, te se predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

II Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM, sve u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj Evropski univerzitet Brčko distrikt BiH je ovom sudu dana 23.01.2014.godine, podnio tužbu protiv tuženog Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tuženog broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine, a zbog bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH i Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te bitne povrede odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka. U tužbi je naveo da ga je tuženi najprije primorao da mu suprotno Zakonu o zaštiti ličnih podataka BiH dostavi svu dokumentaciju uključujući dosijea studenata i zaposlenih nastavnika na Univerzitetu, a potom razgledao pribavljenu dokumentaciju bez prisustva predstavnika tužitelja, odnosno nije mu omogućio da učestvuje u postupku upravnog nadzora čime je prekršio odredbu člana 8. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Ističe da je tuženi bio dužan o nađenom stanju sačiniti zapisnik i omogućiti mu da stavi primjedbe, ali da mu tuženi nije ponudio nikakav zapisnik radi potpisivanja i eventualnog stavljanja primjedbi čime je prekršio odredbe Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH i Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH. Tužitelj se poziva na odredbu člana 38. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distrikta BiH, te ističe da je osporeno rješenje doneseno bez mišljenja Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta BiH, čime je bitno povrijeđena navedena zakonska odredba. Takođe ističe da u upravnom postupku, koji je prethodio donošenju rješenja, činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, da su mnoge činjenice utvrđivane na bazi sajtova pojedinih fakulteta van Evropskog univerziteta, te da je iz tako utvrđenih činjenica tuženi izveo pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Predlaže da sud donese presudu kojom se tužba usvaja, te poništava rješenje Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine. Naknadu troškova upravnog spora je tražio.

Dana 05.02.2014.godine tužitelj je dostavio podnesak naslovljen kao dopuna tužbe u kome je naveo da ne postoji ni jedna odluka niti pravilnik Vlade Brčko distrikta BiH kojima su propisani Standardi i normativi za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja na području Brčko distrikta BiH, da se veb-stranice pojedinih institucija ne mogu smatrati dokazom u smislu Zakona o upravnom postupku, da je u obrazloženju spornog rješenja netačno konstatovano da nije predata dokumentacija navedena u tačkama 1) - 4), da nisu tačne tvrdnje da je tužitelj dostavio neuredne kopije registra izdatih diploma, da je tuženi izašao van okvira svojih nadležnosti i utvrđivao radno-pravni status pojedinih profesora čime je zašao u nadležnost inspekcije rada, da se tuženi poziva na Pravilnik o načinju vođenja matičnih knjiga i evidencija o izdatim diplomama i dodacima diploma koji nikada nije donesen niti objavljen u Službenom glasniku, da svi studijski programi nisu aktivni odnosno da iako su licencirani na njima nisu upisivani studenti, da u Brčko distriktu ne postoji organ koji vrši nostrifikaciju diploma te se nije ni mogla izvršiti nostrifikacija diploma za profesore koji su stekli diplome doktora nauka van BiH, da u Zakonu o visokom obrazovanju Brčko distrikta nije propisano da na Univerzitetu u Brčko distriktu može izvoditi nastavu samo lice koje je steklo zvanje na tom Univerzitetu, da nije tačan zaključak tuženog da tužitelj ne ispunjava kadrovske uslove za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, da stav tuženog da je Univerzitet vršio upis studenata na više godine studija suprotno rješenju o ispunjenosti uslova nije ispravan jer zakonodavac nije ograničio pravo novoosnovane visokoškolske ustanove da vrši upis studenata na više godine, da nije tačna konstatacija da tužitelj zarađuje ogromne pare na osnovu prepisivanja studenata jer je po završnom računu za 2012.godinu Univerzitet poslovao sa gubitkom, da nije tačan navod da prilikom preuzimanja studenata sa drugih ustanova nisu poštovane odredbe člana 28. - 30. Statuta Evropskog univerziteta jer je priznavanje ispita vršeno isključivo na osnovu originalne dokumentacije o položenim ispitima na prethodnoj instituciji, da je tuženi grubo prekršio odredbe Zakona o zaštiti ličnih podataka BiH time što je sporno rješenje objavio na sajtu Vlade Brčko distrikta BiH i učinio ga dostupnim javnosti, da tuženi gubi iz vida činjenicu da je radnicima koji su imali ugovor o radu na period od šest mjeseci taj rad prerastao u rad na neodređeno vrijeme, da šef Odjeljenja za obrazovanje nije izvršio obavezu iz Programa razvoja visokog obrazovanja u Brčko distriktu za period 2010. - 2019.godina prema kojoj Brčko distrikt treba da obezbjedi modernizaciju i integraciju bibliotekarske mreže, da su netačni navodi da je nastava izvođena na osnovu nastavnih planova i programa koji nisu licencirani jer je tužitelj na izmjenjene nastavne planove i programe dobio saglasnost Odjeljenja za obrazovanje rješenjima broj: 37-000107/13 od 13.03.2013.godine i broj: 37-000192/13 od 22.03.2013.godine, da nisu tačni podaci da pojedini profesori izvode nastavu iz velikog broja predmeta jer je tuženi pogrešno izračunao ukupan fond časova koji postoji na Univerzitetu, te da nije tačna konstatacija da tužitelj ne ispunjava prostorne uslove za rad jer su isti računati prema nepostojećim Standardima i normativima.

U odgovoru na tužbu tuženi je naveo da se tužitelj pozvao na pogrešan procesno pravni propis jer se Zakon o upravnom postupku ne primjenjuje u postupku upravnog nadzora nad radom visokoškolskih ustanova u Brčko distriktu BiH niti je njime regulisana materija upravnog nadzora, da se upravni nadzor sprovodi po odredbama Zakona o visokom obrazovanju i Zakona o javnoj upravi Brčko distrikta BiH, da nije primorao tužitelja da mu dostavi dokumentaciju već je tužitelju ova obaveza propisana odredbom člana 154. stav 6. Zakona o visokom obrazovanju, da je nalog tužitelju da dokumentaciju dostavi u sjedište tuženog izdat nakon što je tuženi nekoliko puta bezuspješno pokušavao izvršiti upravni nadzor u sjedištu tužitelja, da Zakonom o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH nije propisano da se dokumentacija treba pregledati uz prisustvo predstavnika visokoškolske ustanove, te da je netačna tvrdnja tužitelja da mu nije omogućeno da učestvuje u postupku upravnog nadzora jer je isti svjesno i namjerno opstruisao upravni nadzor i nije želio da učestvuje u njemu, da je sva dokumentacija zaprimana uz prisustvo predstavnika tužitelja koji su se, zajedno sa ovlašćenim licima tuženog, potpisivali na svaki

primjerak zaprimljenog dokumenta, da su u postupku upravnog nadzora nad radom tužitelja od strane Komisije sačinjeni zapisnici dana 16.07.2013.godine, 18. i 19.07.2013.godine te 26.07.2013.godine, da su administrativne radnice Evropskog univerziteta odbile potpisati zapisnik od 16.07.2013.godine, a potpis ovlaštenih osoba Evropskog univerziteta u druga dva zapisnika potvrđuju da su imali mogućnost stavljanja primjedaba. Takođe je naveo da je postupak upravnog nadzora nad radom visokoškolske ustanove propisan članovima 14., 33., 38. i 154. stav 1. i 2. Zakona o visokom obrazovanju kojima nije propisano da se u postupku vršenja upravnog nadzora sačinjava zapisnik, da je netačna tvrdnja tužitelja da je osporeno rješenje doneseno bez mišljenja Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta BiH, ističući da je rješenje doneseno na osnovu člana IV stav 2. tačka e) Preporuke o kriterijumima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa („Službeni glasnik BiH“ broj: 13/12) u kojem aktu su sadržane mišljenje i preporuke ovog organa u pogledu zatvaranja visokoškolskih ustanova. Ističe da su netačni navodi tužitelja o nepotpuno i netačno utvrđenom činjeničnom stanju, te da je činjenično stanje prvenstveno utvrđeno na osnovu dokumentacije dostavljene od strane tužitelja, a podaci sa sajta pojedinih fakulteta van Evropskog univerziteta su navođeni u cilju predstavljanja težine povrede zakona i zloupotreba koje su vršene od strane rukovodstva Evropskog univerziteta. U pogledu navoda tužitelja da su izvršene bitne povrede odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka tuženi ističe da je dana 17.12.2013.godine sudu Bosne i Hercegovine podnio tužbu protiv rješenja Agencije za zaštitu ličnih podataka broj: UP1 03-1-37-1-152/13A.Z. od 15.11.2013.godine zbog prekoračenja granica ovlaštenja, bitne povrede i nepravilne primjene odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka i Zakona o visokom obrazovanju Brčko distrikta BiH, te nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predložio je sudu da tužbu odbije kao neosnovanu te potvrdi osporeno rješenje. Naknadu troškova upravnog spora nije tražio.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe i odgovora na tužbu, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Rješenjem Odjeljenja za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine oduzima se licenca i zabranjuje se obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja Evropskom univerzitetu u Brčko distriktu BiH, ul. Bulevar mira br. 4, zbog prestanka ispunjavanja uslova za rad propisanih zakonom, podzakonskim aktima i preporukama Agencije za rad visokog obrazovanja i osiguranja kvaliteta Bosne i Hercegovine, kao i zbog utvrđenih nedostataka i propusta u radu koji su neotklonjivi ili se ne mogu otkloniti bez ozbiljnih posljedica po kvalitet studija. U obrazloženju rješenja je navedeno da je Odjeljenje za obrazovanje Vlade Brčko distrikta BiH dana 09.07.2013.godine otpočelo postupak upravnog nadzora nad radom Evropskog univerziteta u Brčkom donošenjem Odluke broj: 05-000942/13 od 09.07.2013.godine o imenovanju Komisije čiji je zadatak da izvrši provjeru ispunjenosti uslova za rad i obavljanje djelatnosti visokoškolskih ustanova na području Brčko distrikta BiH, te da je Komisija dana 26.07.2013.godine uspjela samo djelimično izvršiti upravni nadzor jer ovlašćeno lice Univerziteta nije dozvolio Komisiji da izvrši popis studenata, kopiranje dokumentacije o studentima kao i podatke o zaposlenima, a koji podaci su neophodni da bi se utvrdila ispunjenost uslova za rad i obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja. Zbog onemogućavanja vršenja upravnog nadzora i odbijanja saradnje, Odjeljenje je dana 30.07.2013.godine donijelo rješenje broj: 37-000585/13 kojim se privremeno zabranjuje rad Univerzitetu do okončanja provjere ispunjenosti uslova za rad u skladu sa članom 33. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju. Rješenjem Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj: UP-II-37-000005/13 od 15.08.2013.godine poništeno je navedeno rješenje Odjeljenja i predmet je vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak, pa je Odjeljenje rješenjem broj: UP-I-37-000109/13 od 26.08.2013.godine naložilo Univerzitetu da dostavi dokumentaciju navedenu u tački 1.

dispozitiva rješenja, dok je u tački 2. dispozitiva rješenja navedeno da ukoliko Univerzitet, u roku koji mu je ostavljen, ne postupi po nalogu, odnosno ne dostavi svu dokumentaciju navedenu u tački 1. rješenja, Odjeljenje će u skladu sa članom 33. stav 4. Zakona o viskom obrazovanju zabraniti obavljanje djelatnosti visokoškolskoj ustanovi. Na navedeno rješenje Univerzitet je izjavio žalbu dana 05.09.2013.godine, koja je rješenjem Apelacione komisije broj: UP-II-37-000007/13 od 03.10.2013.godine odbijena kao neosnovana. Dalje je navedeno da je Odjeljenje u periodu od 20.11.2013.godine do 16.12.2013.godine, uz prisustvo predstavnika Univerziteta u svojim prostorijama izvršilo prijem i evidentiranje dokumentacije koju je tužitelj dostavio, zaprimljenu dokumentaciju popisivalo tj. evidentiralo u zapisnike koji su potpisani od strane predstavnika Univerziteta i članova Komisije za prijem dokumenata imenovane od strane šefa Odjeljenja, nakon čega je Odjeljenje izvršilo detaljan uvid u dostavljenu dokumentaciju i uporedilo dokumente koji su zaprimljeni sa spiskom dokumenata koji su traženi, te utvrdilo da tužitelj nije dostavio svu traženu dokumentaciju. Odjeljenje je, na osnovu dostavljene dokumentacije, izvršilo detaljan pregled ispunjenosti uslova za rad i obavljanje djelatnosti propisanih zakonom i podzakonskim aktima, te utvrdilo postojanje brojnih nedostataka i propusta u radu Univerziteta koji su po svojoj prirodi takvi da je njihovo otklanjanje nemoguće ili bi rezultiralo teškim posljedicama po kvalitet studija, zbog čega je zaključilo da je Univerzitet prestao ispunjavati propisane uslove za vršenje djelatnosti visokog obrazovanja. Kako je Odjeljenje za obrazovanje utvrdilo da je Univerzitet prestao ispunjavati kadrovske, prostorne i druge uslove za rad i obavljanje djelatnosti, odnosno da više ne ispunjava nijedan standard utvrđen Standardima i normativima za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja u Brčko distriktu BiH, a to su kadrovski standardi i normativi, grupa standarda koji se odnose na prostor, opremu, namještaj, biblioteku i ostali uslovi za rad, te grupa standarda koji se odnose na broj i strukturu nastavnog kadra i ostalih radnika, kao i da je učinio grube propuste i nezakonitosti u radu koje nisu otklonjive uopšte ili se ne mogu otkloniti bez ozbiljnih posljedica po kvalitet studija, donijelo je rješenje broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine, a na osnovu odredaba člana 33. stav 1., 38. stav 1. i 3. i 154. Zakona o visokom obrazovanju Brčko distrikta BiH, te člana IV. stav 2. tačka e) Preporuka o kriterijumima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa.

Odredbom člana 33. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 30/09) propisano je da Odjeljenje u skladu sa Zakonom, a najmanje jedanput u pet godina vrši provjeru ispunjavanja uslova za rad visokoškolske ustanove upisane u Registar. Odredbom člana 38. stav 1. istog Zakona propisano je da ako se na osnovu nadzora u skladu sa ovim zakonom utvrdi da je visokoškolska ustanova prestala ispunjavati propisane uslove, a uočeni propusti se ne mogu otkloniti bez ozbiljnih posljedica na kvalitet studija, Odjeljenje oduzima licencu, na osnovu mišljenja i preporuka za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova i za prestrukturiranje studijskih programa koje utvrđuje Agencija. Odredbom stava 3. istog člana Zakona propisano je da protiv rješenja iz stava 1. ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. A odredbom člana 154. stav 1. istog Zakona propisano je da nadzor nad provođenjem ovog Zakona i propisa donesenih za njegovo provođenje vrši Odjeljenje.

Odredbom člana IV. stav 2. tačka e) Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa („Službeni glasnik BiH“ broj: 13/12) propisano je da bi visokoškolska ustanova trebala prestati sa radom ukoliko visokoškolska ustanova u roku ne postupi prema izrečenoj mjeri od strane nadležnog tijela.

Mada se tuženi u obrazloženju osporenog rješenja poziva na naprijed navedene odredbe Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH i Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa za koje smatra da su valjan pravni osnov za donošenje rješenja broj: 37-000056/14 od 23.01.2014.godine, sud to obrazloženje i navode tuženog nije mogao prihvatiti kao osnovane.

Naime, iz uvoda i obrazloženja osporenog rješenja proističe da se tužitelju oduzima licenca i zabranjuje obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja zbog prestanka ispunjavanja uslova za rad propisanih zakonom, podzakonskim aktima i preporukama Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta Bosne i Hercegovine kao i zbog utvrđenih nedostataka i propusta u radu koji su neotklonjivi ili se ne mogu otkloniti bez ozbiljnih posljedica po kvalitet studija, na osnovu odredbe člana 38. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH, kojom je propisano da Odjeljenje oduzima licencu na osnovu mišljenja i preporuka za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova i za prestrukturiranje visokoškolskih programa koje utvrđuje Agencija. U konkretnom slučaju, po ocjeni ovog suda, nisu bili ispunjeni zakonski uslovi za donošenje osporenog rješenja bez prethodno pribavljenog mišljenja Agencije za razvoj visokog obrazovanja i osiguranje kvaliteta Bosne i Hercegovine za zatvaranje ove visokoškolske ustanove. Tuženi u odgovoru na tužbu ističe da je osporeno rješenje doneseno na osnovu člana IV stav 2. tačka e) Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa u kojem su sadržani mišljenja i preporuke ovog organa u pogledu zatvaranja visokoškolskih ustanova kojom je propisano da bi visokoškolska ustanova trebala prestati sa radom ukoliko su prestali postojati uslovi za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja koje je ta visokoškolska ustanova obavljala. Međutim, odredba člana IV stav 2. tačka e) Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa glasi: „da bi visokoškolska ustanova trebala prestati sa radom ukoliko u roku ne postupi prema izrečenoj mjeri od strane nadležnog organa“, a ne onako kako je u odgovoru na tužbu i obrazloženju osporenog rješenja pogrešno interpretira tuženi. Stoga sud cijeni da tuženi, prilikom donošenja osporenog rješenja nije pravilno primjenio odredbu člana 38. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH, odnosno člana IV stav 1. tačka e) Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa jer u konkretnom slučaju navedena odredba Preporuka ne može predstavljati pravni osnov za donošenje osporenog rješenja. Kako je tuženi prilikom donošenja osporenog rješenja nepravilno primjenio materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, sankcija za takve učinjene nezakonitosti u postupanju upravnih organa u primjeni propisa materijalnog prava je poništenje rješenja. Jer sud u upravnom sporu svojom odlukom treba otkloniti nezakonitosti upravnog akta, budući da je načelo zakonitosti temeljno načelo ZUP-a prema kojem se organi uprave moraju pridržavati materijalnog i procesnog propisa u rješavanju upravne stvari i samo u skladu sa tim propisima riješiti upravnu stvar. Obzirom da je prvostepeno rješenje doneseno pogrešnom primjenom odredaba Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH, a koga zakona se prilikom rješavanja ove upravne stvari tuženi morao pridržavati prema odredbi člana 3. ZUP-a, time se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka a navedeni nedostaci su bili od uticaja na rješenje upravne stvari.

Kako iz svega navedenog proističe da je tuženi nepravilno primjenio odredbe Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH i Preporuka o kriterijima i standardima Ministarstvu Republike Srpske, kantonalnim ministarstvima i Brčko distriktu BiH za osnivanje i zatvaranje

visokoškolskih ustanova te za prestrukturiranje studijskih programa, to je sud člana 30. stav 1. i 3. i člana 31. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 4/00 i 1/01) i odlučio kao u izreci ove presude te usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

U ponovnom upravnom postupku, tuženi će postupiti po primjedbama iznesenim u ovoj presudi i otkloniti nepravilnosti na koje ukazuje ova presuda te na osnovu pravilne primjene Zakona o visokom obrazovanju u Brčko distriktu BiH donijeti novo, na zakonu zasnovano rješenje.

Odluka o naknadi troškova upravnog spora donesena je na osnovu člana 119. i člana 129. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 08/09 i 52/10), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH, a troškovi se odnose na sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od po 100,00 KM, odnosno ukupno 200,00 KM, pa je sud i obavezao tuženog da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu.

SUDIJA

AZAPOVIĆ MIRELA

OVLAŠTENI PISAR SUĐA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.